

Đàm Thoại Căn Bản Về Đức Tin:

2 – Duy Trì Mọi Quan Hệ Của Bạn Với Chúa

Trước khi bạn bắt đầu mọi quan hệ với Chúa, bạn có nghĩ Ngài là người mà bạn có thể biết một cách cá nhân không?

Bạn muốn mọi quan hệ với Chúa có chất lượng như thế nào?

Khía Cạnh Năng Động Của Mọi Quan Hệ Của Bạn Với Chúa

Khi bạn phát triển mọi quan hệ của mình với Chúa, sẽ rất hữu ích nếu bạn hiểu rằng mọi quan hệ của bạn với Ngài có một khía cạnh vĩ nh viễn, nhưng cũng có một chất lượng năng động của mọi quan hệ đó qua sự thông công với Ngài.

Mối quan hệ giữa người mẹ và con mình minh họa hai khía cạnh này của một mối quan hệ. Nếu một người phụ nữ có con, mối quan hệ huyết thống mẹ con sẽ luôn tồn tại.

Tuy nhiên, một số điều có thể khiến mối liên kết giữa mẹ và con bị rạn nứt, làm ảnh hưởng đến chất lượng mối quan hệ của họ.

Giăng 1:12 nói rằng bạn trở thành con của Chúa khi bạn đặt đức tin nơi Chúa Giê-xu Christ. Mối quan hệ của bạn với Chúa luôn **an toàn** và **lâu dài**. Bạn sẽ luôn là con của Ngài và điều đó sẽ không bao giờ thay đổi bất kể bạn làm gì hay có điều gì đó xảy ra.

Nhưng hễ ai đã nhận Ngài, thì Ngài ban cho quyền-phép trở nên con-cái Đức Chúa Trời, là ban cho những kẻ tin danh Ngài.

Giăng 1:12

([Đọc thêm](#))

Nhưng Chúa cũng muốn mối quan hệ của bạn trở nên thân thiết và đầy đủ. Đức Chúa Trời muốn bạn vui hưởng sự thông công với Ngài theo cách được mô tả trong **Khải-huyền 3:20**: “Này, ta đứng ngoài cửa mà gõ; nếu ai nghe tiếng ta mà mở cửa cho, thì ta sẽ vào cùng người ấy, ăn bữa tối với người, và người với ta.”

Read **1 John 1:3-4**.

Chúng tôi lấy đi đâu đã thấy đã nghe mà truyền cho anh em, hầu cho anh em cũng được giao-thông với chúng tôi. Và, chúng tôi vẫn được giao-thông với Đức Chúa Cha, và với Con Ngài là Đức Chúa Jêsus-Christ. Chúng tôi viết những đi ầu đó cho anh em, hầu cho sự vui-mừng của chúng tôi được đầy-dẫy.

I Giăng 1:3-4

[\(Đọc thêm\)](#)

Bạn sẽ mô tả mối thông công của bạn với Chúa như thế nào ngay bây giờ?

Những Trở Ngại Cho Mối Thông Công của bạn với Chúa

Không giống như mối quan hệ vĩnh cửu của chúng ta, mối thông công của chúng ta với Chúa bị ảnh hưởng bởi những lựa chọn của chúng ta.

Những điều gì tạo ra căng thẳng cho mối quan hệ của bạn với người khác?

Bạn nghĩ điều gì sẽ gây ra căng thẳng cho mối thông công của bạn với Chúa?

Tội lỗi có thể là một hành động hoặc thái độ sai trái, hoặc thậm chí là cách ta không làm hài lòng Đức Chúa Trời. Trước khi bạn tiếp nhận Chúa Giê-xu vào cuộc đời mình, tội lỗi của bạn – cách bạn từ chối Chúa và ý muốn của Ngài dành cho bạn – đã khiến bạn không thể có mối quan hệ với Đức Chúa Trời. Tội lỗi trong đời sống của một người khiến họ không được Chúa chấp nhận vì Chúa thánh thiện và không thể bỏ qua cho tội lỗi.

Theo **Hê-bơ-rơ 10:10,17-18**, điều gì đã xảy ra với rào cản tội lỗi và với bạn khi bạn chấp nhận món quà của Chúa là sự sống mới qua Chúa Giê-xu ?

Ấy là theo ý-muốn đó mà chúng ta được nên thánh nhờ sự dâng thân-thể của Đức Chúa Jêsus-Christ một lần đủ cả. . . Lại phán: Ta sẽ chẳng còn nhớ đến tội-lỗi gian-ác của chúng nó nữa. Bởi hễ có sự tha-thứ thì không cần dâng của-lễ vì tội-lỗi nữa.

Hê-Bơ-Rơ 10:10,17-18

([Đọc thêm](#))

Vì Đấng Christ đã chết để tha thứ mọi tội lỗi của bạn và khiến bạn được Ngài chấp nhận, vậy bạn có cần làm thêm điều gì nữa để chuộc tội của mình hay không?

Là một Cơ Đốc Nhân, mặc dù tội lỗi của bạn đã được tha thứ và bạn có sự sống mới, nhưng bạn vẫn có khả năng phạm tội. Những ham muốn và thói quen cũ có thể cám dỗ bạn và bạn có thể đưa ra những sự lựa chọn sai lầm, quyết định phớt lờ hoặc không vâng lời Chúa và theo đuổi ý muốn riêng của mình.

Bạn mong đợi Chúa phản ứng thế nào về điều này?

Làm thế nào **Thi-thiên 103:10-13** mô tả phản ứng của Chúa khi con cái Ngài phạm tội?

Ngài không đả chúng tôi theo tội-lỗi chúng tôi, Cũng không báo-trả chúng tôi tùy sự gian-ác của chúng tôi. Vì hễ các tầng trời cao trên đất bao nhiêu, Thì sự nhân-tử Ngài càng lớn cho kẻ nào kính-sợ Ngài bấy nhiêu. Phương đông xa cách phương tây bao nhiêu, Thì Ngài đã đem sự vi-phạm chúng tôi khỏi xa chúng tôi bấy nhiêu. Đức Giê-hô-va thương-xót kẻ kính-sợ Ngài, Khác nào cha thương-xót con-cái mình vậy.

Thi-Thiên 103:10-13

([Đọc thêm](#))

Tuy nhiên, có những hậu quả đối với tội lỗi. Khi bạn phạm tội với tư cách là một Cơ Đốc Nhân, tội lỗi khiến mối thông công của bạn với Chúa bị phá vỡ và bạn bắt đầu xa cách Ngài mặc dù Ngài vẫn là Cha Trên Trời của bạn.

Dựa trên **Ê-sai 59:2**, nếu phạm tội, liệu bạn có còn được hưởng mối thông công với Chúa hay không?

Nhưng ấy là sự gian-ác các người làm xa-cách mình với Đức Chúa Trời; và tội-lỗi các người đã che-khuất mặt Ngài khỏi các người, đến nỗi Ngài không nghe các người nữa.

Ê-Sai 59:2

([Đọc thêm](#))

Khôi Phục Sự Thông Công Của Bạn Với Chúa

Là một người Cha đầy lòng trắc ẩn, Chúa đã giúp bạn có thể khôi phục mối thông công ngay cả sau khi bạn không vâng lời, phớt lờ hoặc phản bội Ngài. Ngài sẵn lòng làm điều này bởi vì bạn hiện đang ở trong Đấng Christ và mọi tội lỗi – quá khứ, hiện tại và tương lai – đã được trả giá khi Đấng Christ hy sinh mạng sống của Ngài cho bạn.

Bạn khôi phục sự thông công bằng cách quay trở lại với Chúa và bày tỏ với Ngài nỗi buồn của bạn vì tội lỗi, lòng biết ơn vì sự tha thứ của Ngài và mong muốn thay đổi của bạn. Điều này được gọi là xưng tội hoặc sám hối.

I Giăng 1:8-9 chỉ ra ba khía cạnh:

Ví bằng chúng ta nói mình không có tội chi hết, ấy là chính chúng ta lừa-dối mình, và lẽ thật không ở trong chúng ta. Còn nếu chúng ta xưng tội mình, thì Ngài là thành-tín công-bình để tha tội cho chúng ta, và làm cho chúng ta sạch mọi đi ầu gian-ác.

I Giăng 1:8-9

([Đọc thêm](#))

1. **Thừa nhận với Chúa rằng tội lỗi của bạn là sai trái** và đã trở thành rào cản cho mỗi thông công của bạn với Chúa.

2. **Tạ ơn Chúa vì Ngài đã tha thứ cho bạn** tội lỗi đó bằng cách chấp nhận cái chết của Đấng Christ để trả giá cho tội lỗi đó.

3. **Cầu xin Chúa thay đổi tâm hồn của bạn** để lần sau bạn chọn con đường của Chúa thay vì của mình.

Bất cứ khi nào bạn nhận ra mình đã không vâng lời Chúa hoặc gây ra tội lỗi nào đó trong cuộc sống của mình, hãy ngay lập tức thú nhận điều đó với Ngài. Bạn có thể sử dụng những từ ngữ tương tự như sau:

“Thưa cha, con xin lỗi vì tội lỗi của con. Tạ ơn Cha rằng thông qua Đấng Christ, Cha đã tha thứ và làm sạch tôi cho con. Xin hãy thay đổi những ham muốn của con để con không còn theo đuổi tội lỗi này nữa mà thay vào đó tìm cách làm hài lòng Cha.”

Một khi thành thật thú nhận tội lỗi của mình, chúng ta có thể cảm nghiệm được niềm vui và sự giải thoát khỏi tội lỗi.

Cho nên hiện nay chẳng còn có sự đoán-phạt nào cho những kẻ ở trong Đức Chúa Jêsus-Christ;

Rô-Ma 8:1

([Đọc thêm](#))

Dựa trên **Rô-ma 8:1**, tại sao bạn không nên cảm thấy xấu hổ hoặc tội lỗi sau khi thú nhận tội lỗi của mình?

Có tội lỗi nào mà bạn vẫn cảm thấy hổ thẹn hay tội lỗi nào mà bạn cảm thấy Chúa không thể tha thứ không?

- ✦ Nếu có, hãy dừng lại ngay bây giờ và viết tội lỗi của bạn lên một tờ giấy.
- ✦ Sau khi xưng tội với Chúa, hãy viết **I Giăng 1:9** và **Rô-ma 8:1** lên trên.
- ✦ Tạ ơn Chúa vì qua Đấng Christ, tội lỗi này đã được tha thứ hoàn toàn và lỗi lầm của bạn được xóa bỏ.
- ✦ Bây giờ xé tờ giấy như một lời nhắc nhở rằng nó đã biến mất.

Trong sách Thi-thiên, Đa-vít chia sẻ kinh nghiệm của ông về việc tội lỗi của ông đã ảnh hưởng thế nào đến mối thông công của ông với Chúa. Đọc **Thi-thiên 32:1-5**.

**Phước thay cho người nào được tha sự vi-
phạm mình, Được khỏa-lấp tội-lỗi mình!
Phước thay cho người nào Đức Giê-hô-va
không kể gian-ác cho,
Và trong lòng không có sự giả-dối!
Khi tôi nín-lặng, các xương-cốt tôi tiêu-tàn,
Và tôi rên-siết trọn ngày;
Vì ngày và đêm tay Chúa đè nặng trên tôi;
Nước bổ thân tôi tiêu-hao như bởi khô-hạn
mùa hè.
Tôi đã thú tội cùng Chúa, không giấu gian-ác
tôi;
Tôi nói: Tôi sẽ xưng các sự vi-phạm tôi cùng
Đức Giê-hô-va;
Còn Chúa tha tội-ác của tôi.**

Thi-Thiên 32:1-5

([Đọc thêm](#))

Trải nghiệm của Đa-vít trước khi thú nhận tội lỗi của mình là gì?

Điều gì cho thấy mối thông công của ông với Chúa đã được phục hồi?

Lòng biết ơn về những gì Chúa đã nhân từ làm và tiếp tục làm cho bạn là điều thiết yếu để phát triển mối quan hệ thân thiết hơn với Ngài. Mối quan hệ của bạn với Chúa sẽ được xây dựng trên tình yêu thương và lòng biết ơn, thay vì cảm giác tội lỗi và nghĩa vụ.

Tóm tắt suy nghĩ của bạn về chủ đề này:

Bạn học được gì về tấm lòng của Chúa đối với bạn?

Những lẽ thật nào bạn có thể chia sẻ với ai đó để giúp đỡ hoặc khuyến khích họ trong đức tin của họ?

Tuần này, mỗi ngày hãy đọc một đoạn dưới đây. Hãy xem nó nói gì về tấm lòng của Chúa. Tạ ơn Chúa vì tình yêu và sự tha thứ tuyệt vời của Ngài đã cho phép bạn có sự thông công.

Lu-Ca 15:11-32

"Ngài lại phán rằng: Một người kia có hai con trai. Người em nói với cha rằng: Thưa cha, xin chia cho tôi phần của mà tôi sẽ được. Người cha liền chia của mình cho hai con. Cách ít ngày, người em tóm thâu hết, đi phương xa, ở đó, ăn chơi hoang-dàng, tiêu sạch gia-tài mình. Khi đã xài hết của rồi, trong xứ xảy có cơn đói lớn; nó mới bị nghèo thiếu, bèn đi làm mướn cho một người bôn-xứ, thì họ sai ra đồng chăn heo. Nó muốn lấy vỏ đậu của heo ăn mà ăn cho no, nhưng chẳng ai cho."

“"Vậy nó mới tỉnh-ngộ, mà rằng: Tại nhà cha ta, biết bao người làm mướn được bánh ăn dư-dật, mà ta đây phải chết đói! Ta sẽ đứng dậy trở về cùng cha, mà rằng: Thưa cha, tôi đã đặng tội với trời và với cha, không đáng gọi là con của cha nữa; xin cha đãi tôi như đứa làm mướn của cha vậy.

Nó bèn đứng dậy mà về cùng cha mình. Khi còn ở đằng xa, cha nó thấy thì động lòng thương-xót, chạy ra ôm lấy cổ mà hôn. Con thưa cùng cha rằng: Cha ơi, tôi đã đặng tội với trời và với cha, chẳng còn đáng gọi là con của cha nữa. Nhưng người cha bảo đậy-tớ rằng: Hãy mau mau lấy áo tốt nhất mặc cho nó; đeo nhẫn vào ngón tay, mang giày vào chân. Hãy bắt bò con mập làm thịt đi. Chúng ta hãy ăn mừng, vì con ta đây đã chết mà bây giờ lại sống, đã mất mà bây giờ lại thấy được. Đoạn, họ khởi-sự vui-mừng."

Vả, con trai cả đương ở ngoài đờng. Khi trở về gần đến nhà, nghe tiếng đàn ca nhẩy múa, bèn gọi một đày-tớ mà hỏi có gì. Đày-tớ thưa rằng: Em cậu bây giờ trở về nên cha cậu đã làm thịt bò con mập, vì thấy em về được mạnh-khoẻ. Con cả liền nổi giận, không muốn vào nhà. Vậy cha nó ra khuyên nó vào. Nhưng nó thưa cha rằng: Này, tôi giúp việc cha đã bấy nhiêu năm, chưa từng trái phép, mà cha chẳng hề cho tôi một con dê con đặng ăn chơi với bạn-hữu tôi. Nhưng nay con của cha kia, là đứa đã ăn hết gia-tài cha với phường điếm-đĩ rồi trở về thì cha vì nó làm thịt bò con mập! Người cha nói rằng: Con ơi, con ở cùng cha luôn, hết thầy của cha là của con. Nhưng thật nên dọn tiệc và vui-mừng, vì em con đây đã chết mà lại sống, đã mất mà lại thấy được.

([Đọc thêm](#))

Thật người đã mang sự đau-ốm của chúng ta,

đã gánh sự buồn-bực của chúng ta;
mà chúng ta lại tưởng rằng người đã bị Đức
Chúa Trời đánh và đập,
và làm cho khốn-khổ.

Nhưng người đã vì tội-lỗi chúng ta mà bị vết,
vì sự gian-ác chúng ta mà bị thương,
bởi sự sửa-phạt người chịu chúng ta được
bình-an,

bởi lần roi người chúng ta được lành bệnh.

Chúng ta thấy đ ều như chiêm đi lạc,
ai theo đường nấy:

Đức Giê-hô-va đã làm cho tội-lỗi của hết thảy
chúng ta đ ều chất trên người.

(Đọc thêm)

Này là lời truyên-giảng mà chúng tôi đã nghe nơi Ngài và truyên lại cho anh em rằng Đức Chúa Trời là sự sáng, trong Ngài chẳng có sự tối-tăm đâu. Ví bằng chúng ta nói mình được giao-thông với Ngài, mà còn đi trong sự tối-tăm, ấy là chúng ta nói dối và không làm theo lẽ thật. Nhưng, nếu chúng ta đi trong sự sáng cũng như chính mình Ngài ở trong sự sáng, thì chúng ta giao-thông cùng nhau; và huyết của Đức Chúa Jêsus, Con Ngài, làm sạch mọi tội chúng ta. Ví bằng chúng ta nói mình không có tội chi hết, ấy là chính chúng ta lừa-dối mình, và lẽ thật không ở trong chúng ta. Còn nếu chúng ta xưng tội mình, thì Ngài là thành-tín công-bình để tha tội cho chúng ta, và làm cho chúng ta sạch mọi đi ệu gian-ác. Nhược bằng chúng ta nói mình chẳng từng phạm tội, ấy là chúng ta cho Ngài là kẻ nói dối, lời Ngài không ở trong chúng ta.

Hỡi con-cái bé mọn ta, ta viết cho các con những đi ệu này, hầu cho các con khỏi phạm tội. Nếu có ai phạm tội, thì chúng ta có Đấng cầu thay ở nơi Đức Chúa Cha, là Đức Chúa Jêsus-Christ, tức là Đấng công-bình. Ấy chính Ngài làm của-lễ chuộc tội-lỗi chúng ta, không những vì tội-lỗi chúng ta thôi đâu, mà cũng vì tội-lỗi cả thế-gian nữa.

([Đọc thêm](#))

Đã vậy thì chúng ta sẽ nói làm sao? Nếu Đức Chúa Trời vùa-giúp chúng ta, thì còn ai nghịch với chúng ta? Ngài đã không tiếc chính Con mình, nhưng vì chúng ta hết thảy mà phó Con ấy cho, thì Ngài há chẳng cũng sẽ ban mọi sự luôn với Con ấy cho chúng ta sao? Ai sẽ kiện kẻ lựa-chọn của Đức Chúa Trời? Đức Chúa Trời là Đấng xưng công-bình những kẻ ấy. Ai sẽ lên án họ ư? Đức Chúa Jêsus-Christ là Đấng đã chết, và cũng đã sống lại nữa, Ngài đang ngự bên hữu Đức Chúa Trời, cầu-nguyện thế cho chúng ta. Ai sẽ phân-rẽ chúng ta khỏi sự yêu-thương của Đấng Christ? Có phải hoạn-nạn, khốn-cùng, bắt-bớ, đói-khát, trần-tru ông, nguy-hiểm, hay là gươm-giáo chẳng? Như có chép rằng:

"Vì có Ngài, chúng tôi bị giết cả ngày;
Họ coi chúng tôi như chiên định đem đến
hàng làm thịt."

Trái lại, trong mọi sự đó, chúng ta nhờ Đấng yêu-thương mình mà thắng hơn bội phần. Vì tôi chắc rằng bất-kỳ sự chết, sự sống, các thiên-sứ, các kẻ c âm quy ền, việc bây giờ, việc h ầu đến, quy ền-phép, b ề cao, hay là b ề sâu, hoặc một vật nào, chẳng có thể phân-rẽ chúng ta khỏi sự yêu-thương mà Đức Chúa Trời đã chứng cho chúng ta trong Đức Chúa Jêsus-Christ, là Chúa chúng ta.

([Đọc thêm](#))

Cô-Lô-Se 1:13-14

Ngài đã giải-thoát chúng ta khỏi quy ền của sự tối-tăm, làm cho chúng ta dời qua nước của Con rất yêu-dấu Ngài, trong Con đó chúng ta có sự cứu-chuộc, là sự tha tội.

([Đoc thêm](#))

Lu-Ca 7:36-50

Có một người Pha-ri-si mời Đức Chúa Jêsus ăn tại nhà mình. Vậy, khi đã vào nhà người Pha-ri-si thì Ngài ng ồi bàn. Và, có một người đàn-bà xấu nết ở thành đó, nghe nói Đức Chúa Jêsus đương ng ồi bàn tại nhà người Pha-ri-si, bèn đem đến một bình ngọc trắng đựng d ầu d ầu thơm. Người đứng đằng sau, nơi chân Đức Chúa Jêsus, khóc, sa nước mắt trên chân Ngài, rồi lấy tóc mình mà chùi; lại hôn chân Ngài, và xức d ầu thơm cho. Người Pha-ri-si đã mời Ngài, thấy vậy, tự nghĩ rằng: "Nếu người này là đáng tiên-tri, chắc biết người đàn-bà rờ đến mình đó là ai, cùng biết ấy là người đàn-bà xấu nết." Đức Chúa Jêsus bèn cất tiếng phán cùng người rằng: "Hỡi Si-môn, ta có vài lời nói cùng ngươi." Người thưa rằng: "Thưa thầy, xin cứ nói."

"Một chủ nợ có hai người mắc nợ: Một người mắc năm trăm đơ-ni-ê, một người mắc năm chục. Vì hai người đều không có chi mà trả, nên chủ nợ tha cả hai. Trong hai người đó, ai yêu chủ nợ hơn?" Si-môn thưa rằng: "Tôi tưởng là người mà chủ nợ đã tha nhiều nợ hơn." Đức Chúa Jêsus phán rằng: "Người đoán phải lắm." Đoạn, Ngài xây lại người đàn-bà mà phán cùng Si-môn rằng: "Người thấy đàn-bà này không? Ta vào nhà người, người không cho nước rửa chân; nhưng người đã lấy nước mắt thấm ướt chân ta, rồi lấy tóc mình mà chùi. Người không hôn ta, nhưng người từ khi vào nhà người, thì hôn chân ta hoài. Người không xúc dầu đầu ta; nhưng người lấy dầu thơm xúc chân ta. Vậy nên ta nói cùng người, tội-lỗi đàn-bà này nhiều lắm, đã được tha hết, vì người đã yêu-mến nhiều; song kẻ được tha ít thì yêu-mến ít." Ngài bèn phán cùng người đàn-bà rằng: "Tội-lỗi người đã được tha rồi." Các người ngồi bàn với Ngài nghĩ thầm rằng: "Người này là ai, mà cũng tha tội?" Nhưng Ngài phán cùng người đàn-bà rằng: "Đức-tin của người đã cứu người; hãy đi cho bình-an."

([Đọc thêm](#))